ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ।

ବନାମ

ଯୋଗିନ୍ଦର ପଟଜୋଶୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ।

ନଭେମ୍ବର 13, 2003

[ଭି. ଏନ୍. ଖାରେ, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

ସେବା ଆଇନ:

ଓଡ଼ିଶା ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର ନିୟମାବଳୀ, 1985

ନିୟମ 8 (1)(a) ଏବଂ (b)- ବେତନ ହାରରେ ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ବେତନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ- ଅଧାପକ ତଥା ପ୍ରଫେସରମାନଙ୍କର- 1.1.1986 ର ବେତନ ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ, ସର୍ବନିମ୍ନ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାରରୁ କମ୍ ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଉଥିବା- ନିୟମ 8 (1)(a) ଅଧୀନରେ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାରରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ବେତନ ସ୍ଥିରୀକୃତ- ନିୟମ 8 (1)(b) ଅଧୀନରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହାର ଦ୍ୱାରା ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଦାବି- ନ୍ୟାୟାଳୟ ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ନିୟମ 8 (1)(a) ଅଧୀନରେ ଆସୁଛି, ନିୟମ 8 (1)(b) ରେ ଥିବା ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ଆଉ ଏକ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି ନିୟମଟି ଲାଭଦାୟୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଉଦାର ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା – କୁହାଗଲା, ନିୟମ 8 (1)(a) ରେ କୌଣସି ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଯେହେତୁ ନାହିଁ, ରିଟ୍ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କେବଳ ସର୍ବନିମ୍ନ ସଂଶୋଧିତ ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ- ବାସ୍ତବରେ, ଉଦାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନୀତିର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ଯେଣୁ ନିୟମ 8 ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନାହିଁ, ରାଜ୍ୟ କେବଳ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗର ପ୍ରକାର ଏବଂ ପଦ୍ଧତି ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଛି- ଅଧିକନ୍ତୁ, ବିରାମଚିହ୍ନର ନିୟମକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନିୟମ 8 ର ଖଣ୍ଡ (a) ଏବଂ (b) କୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ- ବିଧାନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

ପଦ୍ମ ସୁନ୍ଦର ରାଓ (ମୃତ) ବନାମ ଟି. ଏନ୍. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[2002] 3 ଏସସିସି 533**; *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବନାମ ହଂସୋଲି ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, **[2002] 7 ଏସସିସି 273** ଏବଂ *ଦୟାଲ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, **[2003] 2 ଏସସିସି 593, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।**

ଇଲ୍ଲାଚି ଦେବୀ (ମୃତ) ଦାୟାଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଜୈନ ସୋସାଇଟି, ପ୍ରୋଟେକ୍ସନ୍ ଅଫ୍ ଅର୍ଫାନ୍ସ ଇଣ୍ଡିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **(2003) ଏଆଇଆର ଏସସିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 4824, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଆଇ. ଆର୍. ସି. ବନାମ ହିଞ୍ଚି 1960 ଅପିଲ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ 738, **ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5579/1998

ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 7869/1994 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 19.11.96 ରିଖ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ

ଏଥିସହ

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 5580 ଏବଂ 5581/1998 ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜନ କଲ୍ୟାଣ ଦାସ ।

ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ୱାଇ.ପି. ମହାଜନ ଏବଂ ଆର୍. ସି. ବର୍ମା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309 ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଶା ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର ନିୟମାବଳୀ, 1985 (ସଂକ୍ଷେପରେ ନିୟମାବଳୀ) ର ନିୟମ 8 (1)(a) ଏବଂ (b) ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, 19 ନଭେମ୍ବର, 1996 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ବିଚାର ପାଇଁ ରହୁଛି । ଏଥିର ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଏବଂ ପ୍ରଫେସର ପଦରେ ରହିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷକ ସଂଘର ଅଧ୍ୟାପକ ଏବଂ ପ୍ରଫେସରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହି ନିୟମର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ଅଧ୍ୟାପକ ଏବଂ ପ୍ରଫେସରମାନଙ୍କ ବେତନ ହାର ଯଥାକ୍ରମେ 700-1600 ଟଙ୍କା ଏବଂ 1500-2500 ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା, ଯାହା 1 ଜାନୁଆରୀ, 1986 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା, ଅଧ୍ୟାପକ ଏବଂ ପ୍ରଫେସରଙ୍କ ବେତନ ହାର ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧ୍ୟାପକ ଏବଂ ପ୍ରଫେସରମାନଙ୍କ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର ଯଥାକ୍ରମେ 2200-4000 ଏବଂ 4500-7300 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖରେ, ଯଥା ତା 1 ଜାନୁଆରୀ 1986 ରିଖର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ନିୟମାବଳୀ ଅଧୀନରେ ପ୍ରଫେସରମାନେ 2927 ଟଙ୍କା ପାଉଥିଲେ ।

ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସର୍ବନିମ୍ନ 4500-7300 ଟଙ୍କା ବ୍ୟତୀତ, ନିୟମ 8(1)(b) ଅଧୀନରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ଆଉ ଏକ ସାମୟିକ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଦିଆଯାଉ ବୋଲି ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯେତେବେଳେ ଉପରୋକ୍ତ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଓଜେସି ସଂଖ୍ୟା 2584/1991 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏକ ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅନୁଦାନ ଆୟୋଗ(ୟୁଜିସି) ହାର ଅଧୀନରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଦରମା ସ୍ଥିର କରିବା ସମୟରେ, ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ଦିଆଯିବ । ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ, ଓଜେସି ସଂଖ୍ୟା 6405/1992 ରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ ନିୟମାବଳୀ ଅଧୀନରେ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାରରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏପରି କୌଣସି ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଟି ସମନ୍ୱିତ ବିଚାରପୀଠ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷକ ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବୃହତ୍ତର ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ।

ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 8 (1)(a) ଏବଂ (b) ଏହିପରି ପଠନୀୟ:

> "8 (1) ଯଦି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ମଚାରୀ, ଯିଏ ବାଛନ୍ତି କିମ୍ବା ବାଛିଛନ୍ତି ବୋଲି ଧରାଯାଆନ୍ତି, ତାଙ୍କ ବେତନ ତେଣୁକରି, 1 ଜାନୁଆରୀ, 1985 ରୁ ସଂଶୋଧିତ ହାର ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ସ୍ଥିର କରାଯିବ:

(a) ସଂଶୋଧିତ ହାରର ସର୍ବନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଯଦି ବିଦ୍ୟମାନ ପାରିଶ୍ରମିକର ପରିମାଣ ସର୍ବନିମ୍ନ ଠା'ରୁ କମ୍ ଅଟେ:

(b) ସଂଶୋଧିତ ହାରର ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଯାହା ବିଦ୍ୟମାନ ପାରିଶ୍ରମିକର ପରିମାଣ ସହିତ ସମାନ ଥାଏ, କିମ୍ବା ଯଦି ଏପରି କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନାହିଁ, ବିଦ୍ୟମାନ ପାରିଶ୍ରମିକ ଏବଂ ଏହିପରି ସ୍ଥିରୀକୃତ ବେତନ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ସର୍ବନିମ୍ନରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ତା' ବ୍ୟତିରେକ ସଂଶୋଧିତ ହାରର ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ଗୋଟିଏ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହାର ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ ।"

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ମାମଲା ନିୟମ 8 (1)(a) ଅଧୀନରେ ଆସେ, ତଥାପି ନିୟମ 8 (1)(b) ରେ ଥିବା ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନେ ଆଉ ଏକ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର; କାରଣ ଏଥିରେ ଏକ ଉଦାର ଗଠନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ନିୟମଟି ହିତକର ଅଟେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଏହିପରି ମତ ରଖିଥିଲେ ଯେ ନିୟମ 8 ର ଖଣ୍ଡ (1) ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ (b) ରେ ଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉଭୟ ଖଣ୍ଡ (a) ଏବଂ (b) ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ କାରଣ ଏହା ଏକ ହିତକାରୀ ବିଧାନ ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଦାଖଲ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆକ୍ଷେପିତ ନିୟମର ଏକ ଖୋଲା ପଠନ ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ଯେହେତୁ ଏଥିରେ ଦୁଇଟି ଅର୍ଥ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ପାରିତ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଧରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ [2002] 3 ଏସସିସି 533 ରେ ବିବୃତ *ପଦ୍ମା ସୁନ୍ଦର ରାଓ (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଟି. ଏନ୍. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [2002] 7 ଏସସିସି 273 ରେ ବିବୃତ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ହଂସୋଲି ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [2003] 2 ଏସସିସି 593 ରେ ବିବୃତ *ଦୟାଲ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, ଏବଂ *ଇଲାଚି ଦେବୀ (ମୃତ) ଦାୟାଦମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ବନାମ ଜୈନ ସୋସାଇଟି, ପ୍ରୋଟେକ୍ସନ୍ ଅଫ୍ ଅର୍ଫାନ୍ସ ଇଣ୍ଡିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [2003] ଏଆଇଆର ଏସସିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 4824 ପ୍ରଭୃତି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି ।

ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷର ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହି ବିଧାନକୁ ପ୍ରକୃତରେ ହିତକାରୀ ବୋଲି ସଠିକ୍ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ମଧ୍ୟ ତା 26 ମାର୍ଚ୍ଚ 1996 ରିଖରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ସଂକଳ୍ପ ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମରେ ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲା । ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ନିମ୍ନମତେ ପଠନୀୟ :

"ଓଡ଼ିଶା ସଂଶୋଧିତ ବର୍ଦ୍ଧିତ ବେତନ ହାର ନିୟମାବଳୀ, 1985 ଅଧୀନରେ ବେତନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସୂତ୍ର ଅଧୀନରେ ଏଆଇସିଟିଇ ବର୍ଦ୍ଧିତ ବେତନ ହାର ଅଧୀନରେ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କଲେଜଗୁଡ଼ିକର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ବେତନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସୂତ୍ରକୁ ଉଦାରୀକରଣ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ କିଛି ପୂର୍ବରୁ ସରକାରଙ୍କ ସକ୍ରିୟ ବିଚାରଧୀନତାରେ ଥିଲା ।

ସତର୍କତାର ସହ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ବିଭାଗର ସଂକଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟା 7981-I ତା 29/3/90 ରିଖର ପାରା-22 ରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ସଂଶୋଧନ କରି ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି:

(a) ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବର୍ତ୍ତମାନର (ପୂର୍ବ-ସଂଶୋଧିତ) ପାରିଶ୍ରମିକ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାରରେ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାରର ସର୍ବନିମ୍ନ ଠା'ରୁ କମ୍ ଥାଏ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂଶୋଧିତ ହାରରେ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର ସର୍ବନିମ୍ନ ହାରଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସ୍ଥିର କରାଯିବ ।

(b) ଯେଉଁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବେତନ ସଂଶୋଧିତ ହାରରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବୃଦ୍ଧି ବିଦ୍ୟମାନ ହାରରେ ଶେଷ ବୃଦ୍ଧିର ବାର୍ଷିକୀ ଉପରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ, ଅନ୍ୟଥା ଅଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।"

ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ କାରଣରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 4500-7300 ଟଙ୍କା ବେତନ ହାରରେ ବେତନ ସ୍ଥିର କରିବା ପୂର୍ବକ ଗୋଟିଏ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହାର ସହିତ ସର୍ବନିମ୍ନ 4500 ଟଙ୍କା ବେତନହାର ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଉକ୍ତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନରେ ଆସିଛନ୍ତି ।

ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଫେସରମାନଙ୍କ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର ଥିଲା 1500-2500 ଟଙ୍କା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 2927 ଟଙ୍କା ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବନିମ୍ନ ହାରରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯାହା ବେତନ ହାରର ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଯାହା ପାଉଥିଲେ ତାହାଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମର ଏକ ଖୋଲା ପଠନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାରରେ ବେତନ ସ୍ଥିର କରିବା ଉକ୍ତ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ । ନିୟମ 8 ର ଉପ-ନିୟମ (1) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଏବଂ (b) ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ବିଚାର କରେ । ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂଶୋଧିତ ହାରର ସର୍ବନିମ୍ନ ପରିମାଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ପାରିଶ୍ରମିକ ଠା'ରୁ କମ୍, ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ଅତି କମରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ବେତନ ପାଇବେ ଯାହା ଏହାର ଖଣ୍ଡ (a) ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନର ପାରିଶ୍ରମିକର ସେ'ପରି କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ପାରିଶ୍ରମିକ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସ୍ଥିର କରାଯିବ । ଏଥିରେ ଥିବା ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଖଣ୍ଡ କେବଳ ଖଣ୍ଡ (b) ରେ ଘଟୁଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ସୂଚିତ ଏବଂ ଖଣ୍ଡ (a) ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଯଦି ଉକ୍ତ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ସମସ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ନିୟମ 8 ର ଉପ-ନିୟମ (1) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଏବଂ (b) ଅଧୀନରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ, ଉପ-ନିୟମ (a) ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇଯିବ ।

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଭାଗ ଉଚ୍ଚତର ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ଯାହାର କୌଣସି ଫଳାଫଳ ନାହିଁ । ଏହି ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପକ୍ଷରେ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 8 କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପ୍ରୟୋଜନୀୟ, କାରଣ ଏହା ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା, ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ନିୟମାବଳୀକୁ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ବିଧାନର ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ବିଧାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷା ସହଜବୋଧ ଏବଂ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ, ବ୍ୟାଖ୍ୟାପାଇଁ କୌଣସି ନୀତିର ଆଶ୍ରୟ ନେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନାହିଁ । *ପଦ୍ମ ସୁନ୍ଦର ରାଓଙ୍କ* ମାମଲା (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଲେ:

"ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରଣୟନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଆଇନର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦୁରୁପଯୋଗ ତଥା ଆଇନର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର ସାପେକ୍ଷରେ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ, ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା ରଦ୍ଦ କରିବା ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ଦାୟିତ୍ୱ । *ଋଷଭ ଏଗ୍ରୋ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଜ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ପି. ଏନ୍. ବି. କ୍ୟାପିଟାଲ୍*

ସର୍ଭିସେସ୍ ଲିମିଟେଡ୍, [2000] 5 ଏସସିସି 515 ଦେଖନ୍ତୁ । ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ୍ମକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ବୈଧାନିକ ପରିନିୟମରୁ ଅନୁବନ୍ଧିତ ବିଷୟ(*କେସସ୍ ଓମିସସ)* ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଧାରା 6 (1) ର ଭାଷା ସରଳ ଏବଂ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ । ଏଥିରେ କିଛି ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର କୌଣସି ଅବକାଶ ନାହିଁ, ଯେପରି *ନରସିଂହୟା* ମାମଲାରେ କରାଯାଇଥିଲା । *ନଞ୍ଜୁଦୈହା* ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ସେବା ତାରିଖ ଠା'ରୁ ଏହା ସଂପ୍ରସାରିତ ପାଇଁ ଏହି ଅବଧିକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ଏପରି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଧାରା 6 (1) ର ଭାଷା ସହିତ ସମନ୍ୱିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଉକ୍ତ ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ହେବ ଯେ କୌଣସି ମାମଲା କେବଳ ଧାରା 6 (1) ର ପ୍ରାବଧାନର ଖଣ୍ଡ (1) ଏବଂ/କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡ (2) ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ଅଣ-ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ଆଇନ ପ୍ରଣୟନର ଅଭିପ୍ରାୟ କଦାପି ଏତାଦୃଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ "।

ସେହିପରି *ହଂସୋଲି ଦେବୀ* ମାମଲା(ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଲେ:

"9. ଧାରା 28-A ର ସଠିକ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କ'ଣ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ତଦନ୍ତ ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମ୍ଭେ ଭାବୁଛୁ ଯେ କୌଣସି ବିଧାନର ବ୍ୟାଖ୍ୟାର କେତେକ ମୌଳିକ ନୀତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଉଚିତ । *ସସେକ୍ସ ପିରାଜ୍* (1844) 11 ସିଆଇ ଏବଂ ଫିନ୍ 85: 8 ଇଆର 1034 ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ଟିଣ୍ଡାଲ୍, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିୟମ ତଥାପି ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ତମ ଅଟେ । ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମ ଏହି ମର୍ମରେ ଅଟେ: (ଇଆର ପୃ. 1057)

"ଯଦି ବିଧାନର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱତଃ ସଠିକ୍ ଏବଂ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ, ତେବେ ସେହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଭାବିକ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିପାରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କେବଳ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ହିଁ, ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଆଇନ ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ଉଚିତ ରୂପେ ଘୋଷଣା କରେ ।

ଏକ ବିଧାନ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଏହା ଏକ ମୌଳିକ ନୀତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ବିଧାନର ଭାଷା ସରଳ ଏବଂ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଧାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏପରି ନିର୍ମାଣ, ଅଧିନିୟମର ଆରୋପିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତଥା ନୀତି ସହିତ ଅଧିକ ଅନୁରୂପ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଏକ ପରିକଳ୍ପିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ । *କିର୍କନେସ୍ ବନାମ ଜନ୍ ହଡ୍ସନ୍ ଆଣ୍ଡ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍,* [1995] 2 All ଇଆର 345: (1995) ଏସି 696: [1955] 2 ଡବ୍ଲ୍ୟୁଏଲଆର 1135 ମାମଲାରେ ଲର୍ଡ ରିଡ୍ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ "ଅସ୍ପଷ୍ଟ" ର ଅର୍ଥ କ'ଣ ଏବଂ ଏହା କହିଲେ ଯେ: (All ଇଆର ପୃ. 366 C-D)

"ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ କାରଣ ଏଥିରେ ଏପରି ଏକ ଶବ୍ଦ ଅଛି ଯାହା ବିଭିନ୍ନ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଭିନ୍ନାର୍ଥ କ୍ଷମରେ ରହିଛି । କୌଣସି ବି ସ୍ଥାନରେ ଯେ କୌଣସି ଏକ ଲମ୍ବା ବାକ୍ୟ ଖୋଜିବା କଷ୍ଟକର ହେବ ଯେଉଁଥିରେ ଏପରି ଏକ ଶବ୍ଦ ନଥାଏ । ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ମୋ ରାୟରେ, କେବଳ ସେତେବେଳେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ, ଯଦି ଏଥିରେ ଏପରି ଏକ ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ବାକ୍ୟାଂଶ ଥାଏ ଯାହା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏକାଧିକ ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥାଏ ।"

ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ବିଧାନର ଭାଷାର ସରଳ ଅର୍ଥକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯଦି ଏହା ଅସଙ୍ଗତି, ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅବାସ୍ତବତାର କାରଣ ଦିଗକୁ ଅଗ୍ରସର କରେ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିପାରିବେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଏହି ବିଧାନଟିକୁ ଅଣାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାର ଏକ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ଯାହାର ବିଧାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତି ଅନୁପାଳନ ରହିବ । *ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର ଘୋଷ ବନାମ ଅରବିନ୍ଦ ବୋଷ,* ଏଆଇଆର (1952) ଏସସି 369: [1953] ଏସସିଆର 1 ମାମଲାରେ ପତଞ୍ଜଳି ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, କହିଥିଲେ ଯେ ଏକ ବିଧାନରେ ଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅତିଶୟତା ବୋଲି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏକ ସଠିକ୍ ନୀତି ନୁହେଁ, ଯଦି ବିଧାନର ବିଚାର ମଧ୍ୟରେ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ରୂପେ ସେଗୁଡିକର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇପାରିବ । *କ୍ୟୁବେକ ରେଳବାଇରେ, ଲାଇଟ୍ ହିଟ୍ ଆଣ୍ଡ ପାୱାର କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାନ୍ଦ୍ରି,* ଏଆଇଆର (1920) ପିସି 181, ଏହା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ନିଜର ଶବ୍ଦ ଅପଚୟ କରିବା କିମ୍ବା ନିରର୍ଥକ ଭାବେ କିଛି କହି ନ ଥାଏ ଏବଂ ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ, ଯାହା ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ଦର୍ଶାଏ, ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି, ଏକ ବିଧାନରେ ଶବ୍ଦ ଯୋଡିବାର ଅନୁମତି ନାହିଁ ଯାହା ସେଠାରେ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଆକ୍ଷରିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଧାନର ଏକ ଅଂଶ ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇଯାଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ସୁଧାରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଶବ୍ଦାବଳୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସମ୍ଭବପର ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଏହି ଶବ୍ଦାବଳୀ ଚିଠାକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ଏବଂ ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ଏବଂ ବିଧେୟକ ଆଇନରେ ପରିଣତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବିଲୋପ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଯାଇଥା'ନ୍ତା । ବେଳେବେଳେ, ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଅଛି ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, କିନ୍ତୁ ବିଧାନରେ କେତେକ ଶବ୍ଦାବଳୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଚିଠାକାରଙ୍କ ଅଦକ୍ଷତା ଯୋଗୁଁ ଭାଷାର ପ୍ରଭାବହୀନତାର ପରିଣାମ ହୁଏ ଏବଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଧାନକୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କରାଯାଇପାରିବ । ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଇ ଜଣ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28-A ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ୍ଭେ ଯାଞ୍ଚ କରିବା । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଧାରା 28-A ର ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚିତ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅଟେ, (ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଉପରେ) ଯିଏ ହୁଏତ ଧାରା 18 ଅଧୀନରେ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚିତ କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, ସାଧାରଣତଃ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଧାରା 18 ଅଧୀନରେ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚିତ କରିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଳମ୍ବ ହେତୁ ଏହାକୁ ବରଖାସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28-A ର ଅଧିକାର ପାଇବେ ନାହିଁ ଯେବେ ଅନ୍ୟଜଣେ କେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଏ । କିନ୍ତୁ ସଂସଦ ଏକ ହିତକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାବରେ ଧାରା 28-A ପ୍ରଣୟନ କରିଥିବାରୁ, ଯଦି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28-A ରେ "ଧାରା 18 ଅଧୀନରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଏହା ଆକ୍ଷରିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦିଏ ତେବେ ଏହା ବଡ ଅନ୍ୟାୟ ଘଟାଇବ । ଉପରୋକ୍ତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ଏହା ଯେ ଯଦି ଜମି ମାଲିକ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚନା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ତଥା ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଜଣେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚିତ କରିବା ଏବଂ ଏହାର ଉତ୍ତର ପାଇବା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ

ଅନ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନ କରିବା ଅନୁମୋଦନୀୟ ହୋଇ ନପାରେ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚନାର ଉତ୍ତର ପାଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକ ପରିମାଣ ପାଇଥାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ *ପ୍ରଦୀପ କୁମାରୀଙ୍କ* ମାମଲାରେ ତିନି ଜଣ ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତିମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଗଣନା କରୁଥିବାବେଳେ, ଯାହା ପରେ ଧାରା 28-A ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ଆଗତ କରାଯାଇପାରିବ, ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ (ଏସସିସି ପୃ. 743, ପାରା 10) "ଆବେଦନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଧାରା 18 ଅଧୀନରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ"। ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅବଲୋକନ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି "ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ" ର ଅର୍ଥ, ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ ଅଟେ ଯାହା ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚନାର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଧାରା 18 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକୁ ସୀମାବନ୍ଧନ ଆଧାରରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ତାହା କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚନାରେ ଫଳପ୍ରସୂ ହୁଏ ନାହିଁ, ତେବେ ତାହା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଆବେଦନ ତୁଲ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହିପରି ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚନାରୁ ଉଦ୍ଭବ ଧାରା 28-A ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏକ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିବା ଅଧିକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଶ୍ନ 1(a) ର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହୁଛୁ ଯେ ବିଳମ୍ବ ଆଧାରରେ ଧାରା 18 ଅଧୀନରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସୂଚନା ଲୋଡ଼ି କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନର ଖାରଜ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 ର ଧାରା 28-A ର ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ ନ କରିବା ତୁଲ୍ୟ ହେବ ।

ଦୟାଲ ସିଂଙ୍କ ମାମଲାରେ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ତିନିଜଣିଆ ବିଚାରପତିଯୁକ୍ତ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ଯେଉଁଥିରେ ଆମ୍ଭେ ଦୁହେଁ ସଦସ୍ୟ ଥିଲୁ, ନିମ୍ନମତେ ଅବଲୋକନ କରିଥିଲେ:

"37. ଏହା ଆଇନର ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତି ଅଟେ ଯେ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିତରେ ଯାହା ସହଜବୋଧ ଏବଂ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନ୍ୟ କିଛି ପଢ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ବିଧାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷାରୁ ବୈଧାନିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଖୋଜିବାକୁ ପଡିବ । ବିଧାନଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମାନ ଏବଂ ଅନ୍ଦାଜକୁ ସୀମିତ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦେଖନ୍ତୁ *ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ଫିଲିପ ଟିଆଗୋ ଡି ଗାମା,* [1990] 1 ଏସସିସି 277: ଏଆଇଆର (1990) ଏସସି 981 ।

"38. *ଭାବନଗର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ବନାମ ପାଲିତନା ଚିନି କଳ (ଘରୋଇ) ଲିମିଟେଡ୍,* [2003] 2 SCC 111: [2002] 9 ସ୍କେଲ 102, ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବଲୋକନ କରିଛି: (ଏସସିସି ପୃ. 121, ପାରା 25)

"25. ଯେବେ ପ୍ରାବଧାନର ଭାଷା ସରଳ ଏବଂ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଥାଏ ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳର ଅଭିପ୍ରାୟ ଉପରେ ବିଧାନର ପରିସର ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ବିଧାନଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣତଃ ଏହାର ସରଳ ଅର୍ଥ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅବୋଧ, ଅସଙ୍ଗତ, ଅଯୌକ୍ତିକ, ଅକାମୀ କିମ୍ବା ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଧାନ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତୋଷଣୀୟ ହେବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ସେଥିରେ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଯୋଡିବା, ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଇଲାଚି ଦେବୀଙ୍କ ମାମଲାରେ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଛି ।

ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ ଏକ ଲାଭପ୍ରଦ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ଉଦାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନୀତିର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଉକ୍ତ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ ୪ କାରଣରୁ, ରାଜ୍ୟ କେବଳ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗର ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ପଦ୍ଧତି ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲା । ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାର ଅଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ଠାରୁ ଅଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଉଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ, ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଖଣ୍ଡ (a) ଏବଂ (b) ବିରାମଚିହ୍ନର ନିୟମକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପୃଥକ ଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରିକି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଯଥା, *ଆଇ.ଆର.ସି. ବନାମ ହିଞ୍ଚି,* (1960) ଆବେଦନ ମାମଲାମାନ 738, ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଆଧୁନିକ ବିଧାନରେ ବିରାମଚିହ୍ନର ଏକ ଭୂମିକା ରହିଛି ।

ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମ୍ଭର ମତ ଏହା ଯେ ନିୟମ ୪ (1)(a) ରେ କୌଣସି ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ନ ଥିବାରୁ, ରିଟ୍ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କେବଳ ସର୍ବନିମ୍ନ ସଂଶୋଧିତ ହାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣ ପାଇଁ, ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଅନୁମତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ । ଆପତ୍ତି ଅଧୀନରେ ଥିବା ରାୟଗୁଡ଼ିକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ